

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Tinget er jo varmt nok i forvejen, så debatten behøver måske ikke blive så varm. Altså, jeg kan jo konstatere, at jeg hverken er homoseksuel eller kristen, så for mig har det i hvert fald ikke nogen betydning. Men jeg kan konstatere ud fra de henvendelser, vi har fået fra personer, der er homoseksuelle, og som mener, at det for dem er vigtigt at kunne blive viet i kirken, at det sådan set er deres egen afgørelse, kan man sige, det drejer sig jo om den måde, de fortolker deres tro på. Jeg kan samtidig også konstatere, at der er menigheder, trossamfund og præster, som gerne vil vie deres menighedsmedlemmer og mener, at det er i overensstemmelse med deres tro.

Så det er sådan set det, der er udgangspunktet. Hvis det her ikke betød noget for dem og de ikke følte, det ville give dem større frihed, så havde vi ikke fremsat det her forslag. Vi fremsætter det forslag, fordi der er nogle, der siger: Her har I altså indført en blokering, og den vil vi gerne bede jer om at fjerne. Det er derfor, oppositionspartierne er gået sammen om at fremsætte det her forslag.

Det kan godt være, det ikke betyder forfærdelig meget for fru Charlotte Dyremose eller for mig, men det gør det for mange mennesker, og vi må konstatere, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er altså ikke noget trossamfund, der står på spring for at ændre det her, og hr. Kamal Qureshi har flere gange sagt, at han ikke vil tvinge nogen til det, og tak for det i øvrigt.

Så bliver situationen jo den, at vi er tilbage der, hvor det her udelukkende er et politisk signal. Det er da rigtig nok, der er jo nogle i forskellige trossamfund, der arbejder for det her, det er også inden for folkekirken. Det synes jeg er fint, det skal man gøre inden for det trossamfund, man tilhører. Jeg arbejder også som medlem af folkekirken for de ting, jeg mener skal være sådan og sådan i folkekirken, men jeg gør det netop som medlem af folkekirken indefra og ikke oppefra, ved at politiske partier sender politiske signaler. Det, hr. Kamal Qureshi fører her, er altså ren symbolpolitik, og det er et klart og tydeligt politisk signal. Der er det så bare, at jeg vil advare imod, at man i SF holder op med at skelne mellem politik og religion. Jeg synes faktisk, vi har en god, lang tradition i det her land for at formå at skelne mellem de to ting, og jeg synes,

det er ærgerligt, hvis vi skal til at sende politiske signaler til folkekirken på den måde – og for den sags skyld også til andre trossamfund.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må sige, at det, som fru Charlotte Dyremose står og siger, er noget rent vrøvl, for fru Charlotte Dyremose ved lige så vel som jeg selv, at sådan som den ordning er lavet, er vi som folketingsmedlemmer alle sammen tvunget til at forholde os til trossamfundene, fordi vi har en lang række forhold, der er reguleret lovgivningsmæssigt, bl.a. det her forhold, hvor der er et forbud.

Så det er rent vrøvl, når fru Charlotte Dyremose siger: Jamen vi burde ikke styre tingene oppefra. Det er jo reelt set sådan, situationen er, og det er det, der tvinger os til at stå her i Folketinget og diskutere den. Hvis ikke vi havde haft det her forbud, hvis ikke vi havde haft lovgivningen på det her område og trossamfundene egenhændigt selv kunne bestemme, hvordan tingene skulle være, så havde vi ikke haft den her diskussion.

Så det er sådan set den her lovgivning, der har blandet politik og tro og som tvinger os til i dag at stå og forholde os til nogle ønsker, der er fra nogle trossamfund.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vi står i dag i den egentlig ret fantastiske situation, at vi har en lovgivning, hvor der er et forbud mod, at trossamfund kan beslutte ligebehandling af registret partnerskab mellem homoseksuelle par og traditionelle ægteskaber mellem heteroseksuelle par. Et forbud mod, at man i et trossamfund kan beslutte sig for at gøre op med en forskelsbehandling, er jo egentlig ret exceptionelt. Det, som det her forslag går ud på, er at ophæve forbuddet mod ligebehandling.

I løbet af debatten er der jo efter min bedste overbevisning kommet fantastisk mange argumenter frem, som gør det berettiget at snakke om en nærmest religiøs debat. Nogle ordførere har gjort sig til talsmænd for, hvad medlemmer af folkekirken mener, nogle ordførere har gjort sig til talsmænd for, hvad skik og brug er, eller hvad indholdet i den rette tro i folkekirken er, ikke fordi der ikke også er andre trossamfund end lige præcis folkekirken, men nogle har i det